

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 12.05.1975, sp. zn. 4 Tz 6/75, ECLI:CZ:NS:1975:4.TZ.6.1975.1

Číslo: 7/1976

Právní věta: Oprávnění obhájce mladistvého podat v jeho prospěch odvolání trvá do doby, než mladistvý dovrší osmnáctý rok věku, popř. než nabude zletilosti uzavřením manželství (§ 8 odst. 2 o. z.). Tomuto oprávnění nebrání okolnost, že se mladistvý odvolání vzdal.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 12.05.1975

Spisová značka: 4 Tz 6/75

Číslo rozhodnutí: 7

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Obhájce, Odvolání, Řízení proti mladistvým

Předpisy: 141/1961 Sb. § 247 odst. 2 40/1964 Sb. § 8 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud ČSR zrušil usnesení krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 11. 1974 sp. zn. 1 To 446/74, jímž bylo podle § 253 odst. 1 tr. ř. zamítnuto odvolání obhájce mladistvého proti rozsudku okresního soudu v Děčíně ze dne 8. 10. 1974 sp. zn. 3 T 1108/74 jako odvolání podané osobou, která se ho výslovně vzdala. Krajskému soudu bylo přikázáno, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Po vyhlášení odsuzujícího rozsudku okresním soudem v Děčíně byl mladistvý poučen o právu na odvolání a podle údaje v protokole o hlavním líčení prohlásil, že se práva na odvolání vzdává. Obdobné prohlášení učinila matka mladistvého jako jeho zákonná zástupkyně. Obhájce mladistvého se nevyjádřil.

Po doručení opisu rozsudku okresního soudu v Děčíně podal obhájce mladistvého písemně zpracované a odůvodněné odvolání, které podal ve lhůtě stanovení zákonem, tedy řádně a včas (§ 248 odst. 1, 2 tr. ř.). Krajský soud v Ústí nad Labem jako soud druhého stupně po nápadu odvolání ze strany obhájce mladistvého nařídil neveřejné zasedání, ve kterém dne 8. 11. 1974 toto odvolání podle § 253 odst. 1 tr. ř. zamítl. Podle odůvodnění tohoto usnesení krajský soud odvolání obhájce zamítl proto, že mladistvý se po vyhlášení odsuzujícího rozsudku podle údajů v protokole o hlavním líčení výslovně práva na odvolání vzdal. Krajský soud poukázal též na totožný záznam prokurátora v jeho deníku. Tímto postupem a rozhodnutím porušil krajský soud v Ústí nad Labem zákon v

ustanovení § 247 odst. 2 posl. věta, § 253 odst. 1 tr. ř. v neprospěch mladistvého.

Podle ustanovení § 247 odst. 2 posl. věta tr. ř. je obhájce nezletilého mladistvého oprávněn podat za něj odvolání i proti jeho vůli. Podobné oprávnění má podle tohoto ustanovení i zákonný zástupce mladistvého. Obhájce nezletilého mladistvého k uplatnění takového práva nepotřebuje souhlasu ani mladistvého ani jeho zákonného zástupce. Oprávnění obhájce podle § 247 odst. 2 posl. věta tr. ř. trvá do doby, než mladistvý dovrší osmnáctý rok jeho věku vzhledem k § 8 odst. 1 o. z., který s touto skutečností spojuje zletilost osoby, která tím nabývá způsobilosti k právním úkonům, pokud ovšem tato způsobilost není z jiných důvodů omezena.

V této trestní věci obhájce mladistvého podal za něj odvolání proti rozsudku okresního soudu v Děčíně v době, kdy mladistvý ještě nenabyl právní zletilosti, a tím i způsobilosti k právním úkonům, takže oprávnění obhájce podle § 247 odst. 2 posl. věta tr. ř. trvalo. Za tohoto právního stavu nemohl odvolací soud podle § 253 odst. 1 tr. ř. podané odvolání obhájce zamítnout jako odvolání podané osobou, která se práva na odvolání výslovně vzdala. Tím, že odvolací soud přesto tak rozhodl a odvolání obhájce podle § 253 odst. 1 tr. ř. zamítl, bez ohledu na ustanovení § 247 odst. 2 posl. věta tr. ř., porušil v neprospěch mladistvého zákon v těchto ustanoveních.